

„Frajer Nate vás polechtá na bránci.“
Jeff Kinney, autor Malého poseroutky

Velkej frajer

NATE

ZNOVU V AKCI

COOL
BOO

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

ZNOVU V AKCI

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

ZNOVU V AKCI

COO
BOO

Přeložil Martin Pokorný

Text copyright © 2010 by Lincoln Peirce

Translation © Martin Pokorný, 2012

Published by arrangement with HarperCollins *Children's Books*,
a division of HarperCollins Publishers

www.albatrosmedia.cz

ISBN 978-80-7447-149-0

EIASovi s obdivem věnuje kamarád

KAPITOLA

1

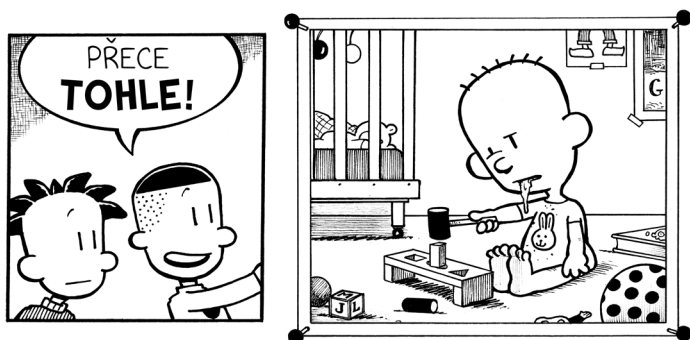
„Tohle je nejošklivější dítě, jaké jsem kdy viděl.“

Stojíme s Teddym ve vstupní hale naší školy před nástěnkou, kterou pokrývá tona fotek

s miminy. Tolik růžové a modré pohromadě jsem ještě v životě neviděl.

„Které?“ zachechtám se a koukám mu přes rameno, abych pořádně viděl.

Cože?? Hele, moment!

„Opravdicky?“ na to Teddy. Tváří se přitom náramně překvapeně, ale z jeho ksichtění mi je jasné, že to věděl od začátku.

„No jasně, že to je Nate,“ objeví se za námi Francis.

Francis a Teddy jsou moji nejlepší kamarádi – což vás možná překvapí vzhledem k tomu, jak do mě kvůli té mimi-novské fotce vrtají. Ale takhle to prostě mezi námi je. Oba dobře vědí, že je jen otázkou času, než sám najdu něco, čím jim proženu faldy. Nakonec jsme si vždycky fifty-fifty.

„A kdepak máme tebe, Francisi?“ povídám a hned taky najdu jeho fotku.

Francis potřese rameny. „Všechna mimina jsou při těle,“ opáčí. „Vždycky se říká, že jsou baculatá.“

„Ale tys jim stál vzorem,“ chrochtne Teddy.

Mávne rukou přes celou nástěnku.

Než dáme Teddymu drbáka na druhou za to, jak machruje, asi bych vám měl vysvětlit, co je celá tahle dětská nástěnka za výmysl.

Tuhle nástěnku používá paní Schipulská, školní sekretářka; vyvěšuje sem věci, které má na starosti. Obvykle tu visí různé trapné plakáty, třeba:

anebo...

Minulý týden se ale paní Shipulská rozhodla, že vyzkouší něco nového. A došlo k tomu takhle:

Takhle to sice ve skutečnosti neskončilo, ale chtěl jsem tu historku trochu vylepšit.

Tak začala na naší škole akce „Poznejte miminko!“. Paní Shipulská požádala všechny šestáky, aby na nástěnku pověsili svoji fotku.

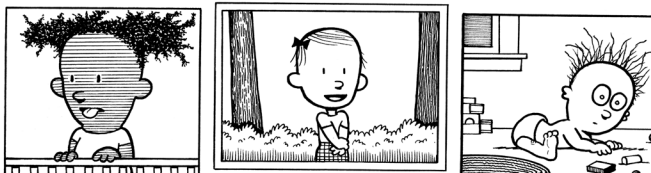
„Některé člověk uhádne opravdu snadno,“ povídá Francis.

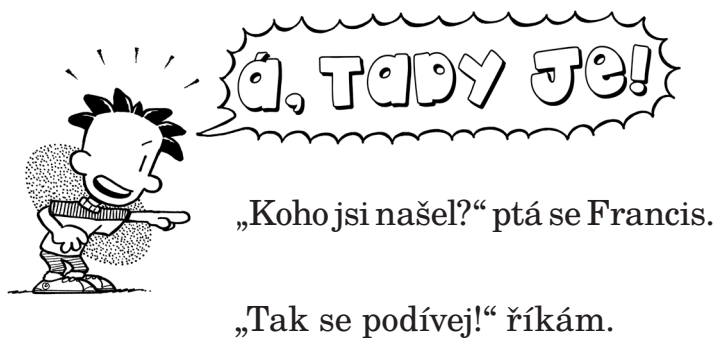
„A tady je Chester,“ říká Teddy a ukazuje na další snímek.

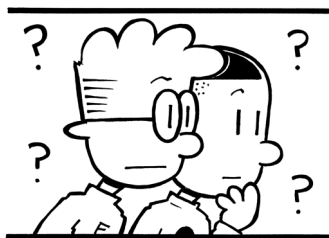
Vlastně už Teddyho s Francisem neposlouchám. Přejíždím po nástěnce očima a hledám jednu... konkrétní... fotografii.

Tadyhle! Napasovaná mezi dvě opravdu ďábel-
sky rozcuchaná mimina! To je ona!

Francis a Teddy přistoupí k nástěnce, aby si snímek líp prohlédli. Tváří se zmateně. Jak je u nich zvykem.

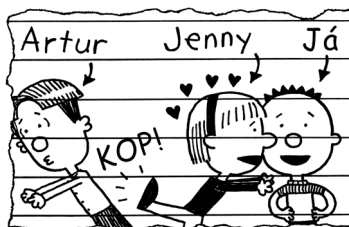

„Já to vzdávám,“ prohlásí nakonec Teddy. „Kdo je to?“

„Copak to není JASNÉ?“ na to já.

Jenny je ta nejkrásnější dívka u nás ve třídě a jednou z nás bude krásný pár. (Momentálně bohužel chodí s Arturem, což je otrava – ale to se změní.) Na Jenny jsem expert.

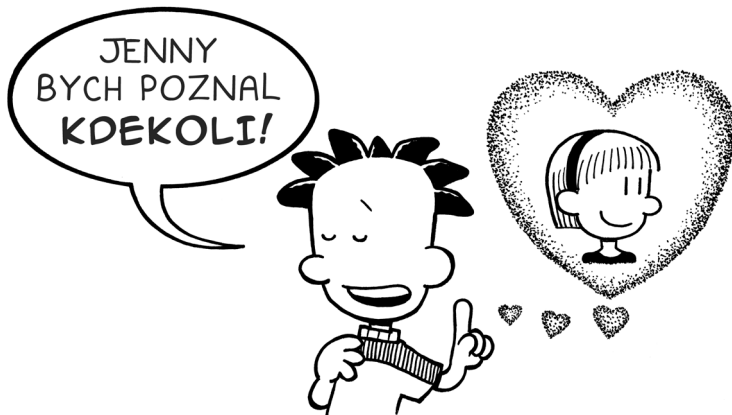
„Poznal jsem ji okamžitě,“ mluvím dál.

„Na celé nástěnce je nejhezčí. ZDALEKA nejhezčí!“

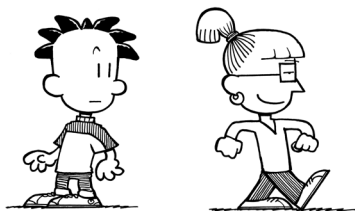

Ach jo. Kdopak se nám to sem vloudil. Gina. Co se do toho plete?

„SAMOZŘEJMĚ to vím,“ štěknu na ni. „Vím to SPOLEHLIVĚ!“

„Opravdu?“ ušklíbne se Gina tím svým otravným způsobem. „No, možná ji neznáš tak dobře, jak si myslíš!“

Napochoduje
k nástěnce...

...a začne tu fotku
sundávat.

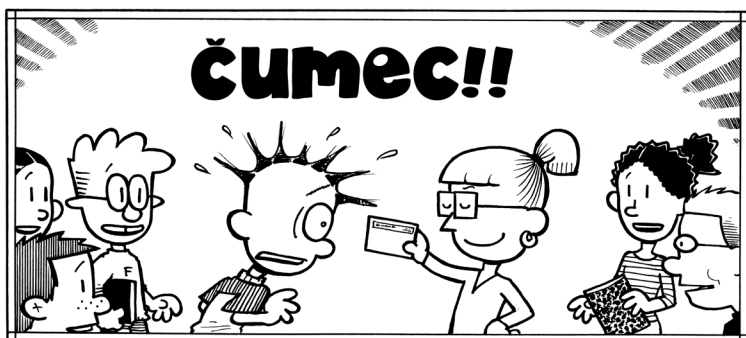
„Poslouchej, to nemů-
žeš!“ křičím na ni.
„Není tvoje!“

Gina jde ke mně. „Když není moje,“ říká...

Přidrží mi tu fotku pod nosem a já na zadní straně vidím nápis:

Gina Hemphill-Tomsová věk: 14 měsíců

Zamrkám, koukám se znovu a doufám, že se mi to třeba jenom zdálo – ale ne, je to pravda. Na tom snímku není Jenny, ale Gina. Připadám si, jako kdyby mě právě někdo švihl baseballovou pálkou.

Gina se škodolibě šklebí a opakuje mi, co jsem předtím sám řekl:

Teddy s Francisem dostanou záchvat smíchu – a ostatní děcka, co se mezitím začala kolem nás shlukovat, taky. A já nemám, čím se bránit. Je to jako v tom zlém snu, kde jsou všichni oblečení a jenom vy jste ve spodcích.

Gina fotku vrátí na místo a pak odkráčí. Všem přitom mává jak nějaká školní královna krásy.

Dělá se mi z toho špatně. Stojím tady před půlkou školy a vypadám jak cizozemšťan z planety Blb. Ale já to zvládnou. Už jsem to musel zvládnout i dřív. Nejhorší ovšem je, že tentokrát mě nacytala Gina.

Gina patří mezi lidi, které nejvíc nesnáším. Ne, to je slabě řečeno. Gina patří mezi VĚCI, které nejvíc nesnáším. Projděte si můj osobní seznam:

VĚCI, KTERÉ NESNÁŠÍM!

Sestavil: ← pan Nate Wright

(pozor: **NENÍ** seřazeno podle velikosti odporu!)

☹ kočky (ZVLÁŠT pokud mají drápy)

☹ vaječný salát

☹ občanská nauka

☹ **FOCENÍ VE ŠKOLE** →

☹ vyschlá ztuhlá „mazací“ guma, která vůbec

nefunguje a všechno jenom **ZAMAŽE!**

☹ státní testy

☹ onemocnět přes víkend

☹ matika

☹ staré hity

☹ **KRASOBRUSLENÍ** →

☹ žvýkačka, která je po dvaceti vteřinách bez chuti

☹ holiči, kteří nechápou, co znamená „jen trochu ubrat“

☹ rozměklé banány

☹ nakupování

☹ **Gina** →

☹ vystřihovánky

☹ třídní schůzky

☹ jakýkoli úkol z výtvarné výchovy, při kterém se používají kartóny od vajíček nebo kelímky od jogurtů

Tak teď už máte jasno, ne? Když člověk někoho porovnává s vajíčkovým salátem a s krasobruslením, tak níž už asi jít nelze.

„Ale nevykládej,“ na to Francis. „Proč bys ji NESNÁŠEL?“

„Nemůžu ji ani cítit,“ zavrčím.

„Ale copak nevíš, jak se to říká?“ začne se usmívat Teddy. „Je jenom krůček od nepřátelství k...“

Francis se rozchechtá. „Bude z vás ROZKOŠNÝ pár,“ pronese, když se konečně přestane smát.

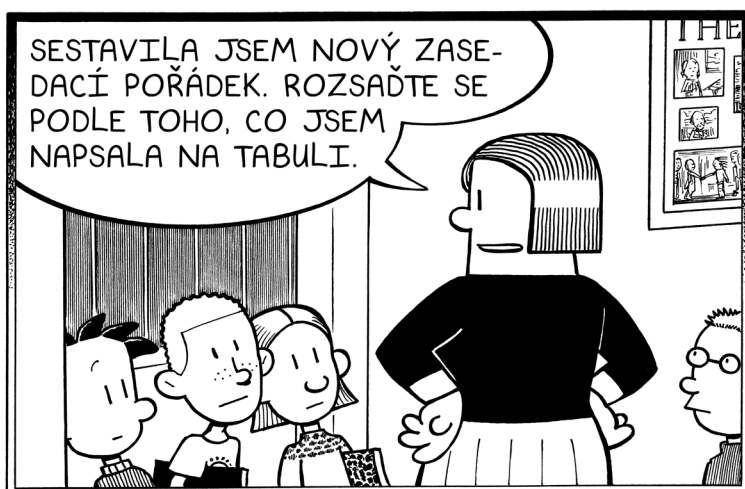

Chystám se křísnout jim hlavami o sebe, až uvidí hvězdičky...

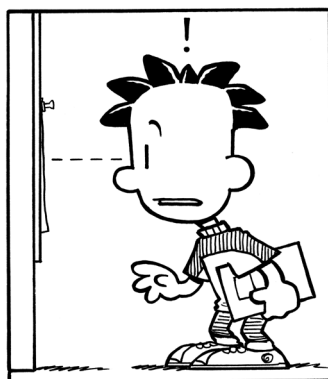

...když zazvoní zvonek a my musíme do přípravy.

Nejsem žádný fanoušek přípravy – člověk musí deset minut dýchat stejný vzduch jako paní Godfreyová – ale teď jsem vděčný za všechno, co jim dvěma zavře klapačku. Tak jdu.

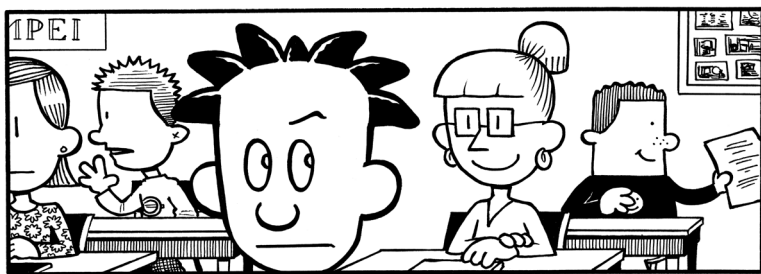
Nový zasedací pořádek? Ale jasně. Klíďo. Mně je jedno, kde sedím. Chci jenom, aby už škola začala a já mohl celou tu záležitost s Ginou nechat...

KAPITOLA

2

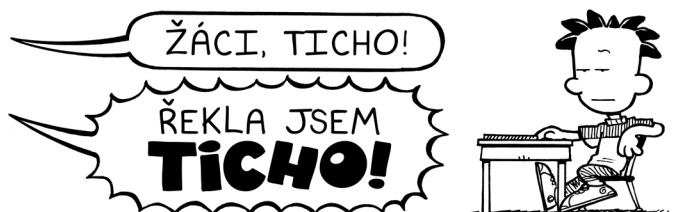
Nejspíš si říkáte: Kde se Nate nalokal té ne-snášenlivosti k Gině? Opravdu to s ní je tak hrozné?

Jo, je. S velkým J.

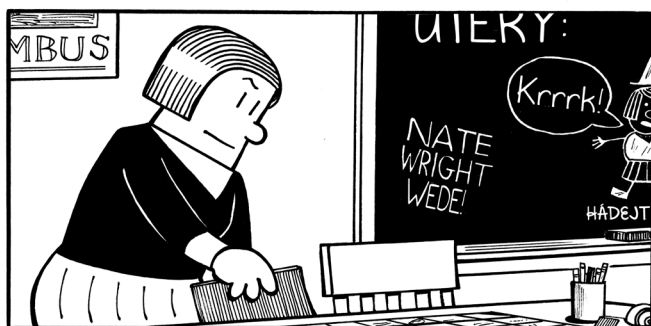
Těžko říct, co přesně mě na Gině štve nejvíc. Ten výběr možností je omračující. Ale hodně velkou roli hraje to, že pořád vykládá, jak je skvělá.

Francis tvrdí, že možná Gina jenom DĚLÁ, že je lepší než všichni ostatní, protože si je v duchu sama odporná. A možná to tak je. Já být Ginou, taky bych se neměl rád. Ale dnes ráno se mi Gina příliš roztahuje v hlavě. Musím začít myslet na něco jiného.

Třeba na to, že úvodní hodina začala před pěti vteřinami a paní Godfreyová už na nás ječí.

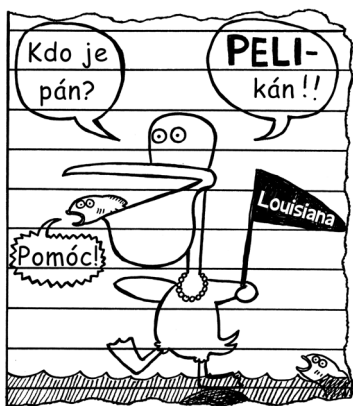
A teď vytahuje svoji modrou složku. Jen to ne!

Paní Godfreyová na všechno používá barevné kódy. Žlutou složku má na docházku, zelenou na domácí úkoly a červenou na úkoly zadané při hodině. A na co má tu modrou?

„Zvláštní zadání.“
A tím nemyslím nic extra. Když se ve škole řekne „zvláštní“, je to sprosté slovo.

Když jsme naposledy plnili zvláštní zadání, dala mi paní Godfreyová za písemný referát o Louisianě tři mínus a prohlásila, že jsem věnoval moc prostoru pelikánům. CO PROSÍM??

Pelikán je v jejich značce! Uváděl jsem samé zásadní informace!

Předtím mi zase dala špatnou známku za repliku Kolosea, protože jsem ji postavil z kosti-

ček Lego. A co si jako MYSLELA, že udělám? Zajdu do nejbližšího lomu pro pár kusů mramoru?

„Dnes vám, třído, povím o novém zvláštním zadání,“ oznámí paní Godfreyová – a usmívá se přitom, což je vždycky špatné znamení. Kdy-

koli ukáže zuby, tak mi to připomíná útok žraloků ze života v přírodě.

Ach jo. Písemný referát. Pěkná kláda. Vždycky zaberou pár týdnů. A mívají hrozně velký vliv na závěrečnou známku.

„A DÁLE,“ pokračuje...

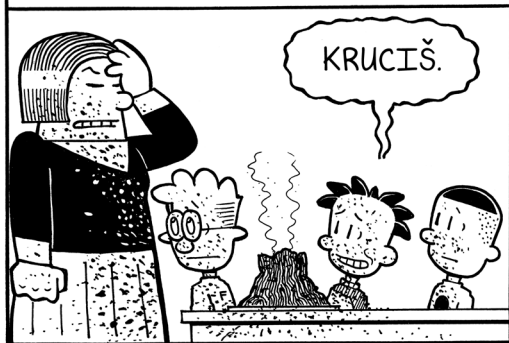
JÓÓÓ!! Konečně dobrá zpráva!

Kouknu na Teddyho s Francisem a je mi jasné, že nás všechny napadlo totéž. Vyskakujeme ze židlí a rovnou se ženeme k tabuli.

Zatváří se, jako kdyby ucítila něco smradlavého.
„To asi spíš NE,“ prohlásí.

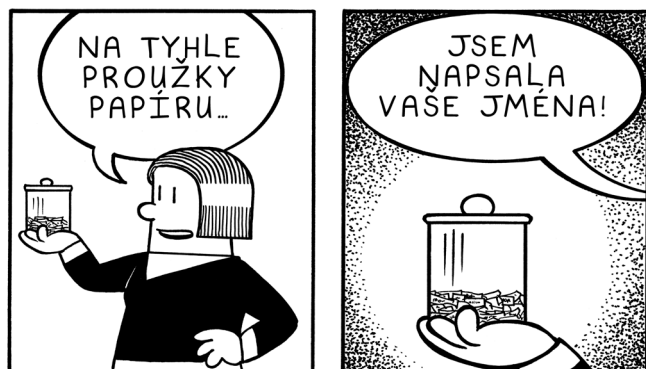
Zajímavost o zvláštních zadáních:
Jen jednou nás všechny tři nechala
pracovat společně. Tehdy jsme postavi-
li model sopky Vesuvu a nešťastná lá-
va falešnou náhodou přistála na paní
Godfreyové.

„Především bude-
te pracovat ve
DVOJICÍCH a ne
po třech,“ říká tó-
nem, jako kdyby
čekala, že tohle už
dávno víme. „A za
druhé... ty dvoji-
ce určím NAHO-
DILE.“

Ze spodní zásuvky vytahuje pikslu od sušenek – ale už samozřejmě bez sušenek. Nejspíš je všechny snědla. Jisté je, že NÁM žádnou nenabídla.

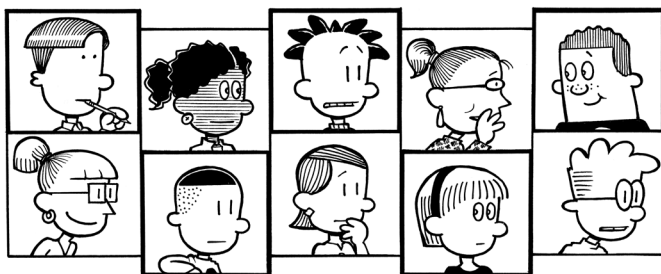

„Vždycky vyberu dvě jména,“ vysvětluje nám paní Godfreyová. „A spolužák, se kterým budete ve dvojici, s vámi bude pracovat na tomto úkolu.“

No teda. Tohle je jako losování loterie v televizi, když nějaká krasavice vybírá číslované pingpongové míčky z akvária. Akorát že paní Godfreyová nepoužívá pingpongové míčky – a že není žádná krasavice.

Ve třídě to zahučí. Všichni chápeme, co všechno je v sázce.

Můžete mít náramné štěstí – anebo můžete skončit s totálním troubou.

Je jasné, kdo by byli nejlepší partneři. Francis nebo Teddy, to by bylo žůžo. Dostat Jenny, to by byl vyloženě sen. A samozřejmě si náramně polepší každý, ke komu učitelka vylosuje MĚ.

Ale jako v každé třídě, i u nás máme pár typů:

POZOR! **NEBEZPEČÍ!**

NEJHORŠÍ

MOŽNÍ PARTNEŘI
NA ZVLÁŠTNÍ ÚKOLY!

ŠPATNĚ

5. **NICK BLONSKY**
Moc se nepředře,
protože má „plné ruce
práce“ někde jinde.

šťoury
šťoury
šťour

HORŠÍ

4. **KIM CRESSLYOVÁ**
Očekává od
dvojice cosi
víc, jestli mi
rozumíte.

Trochu se
poňucháme.

Hned
ted!

JEŠTĚ HORŠÍ	③ TABITHA BURKEOVÁ Pořád mlčí, což je až strašidelné, a mrkne asi tak jednou denně, což mě pořádně vyvádí z míry.	
	② MARK CHESWICK Postřehem zrovna nevyčníká. A páchne jak starý fusekle.	
KATASTROFA	★ ① GINA HEMPHILL - TOMSOVÁ Představte si tu nejotravnější osobu, kterou znáte. A pak to vynásobte tisíc- milión- bilionkrát.	

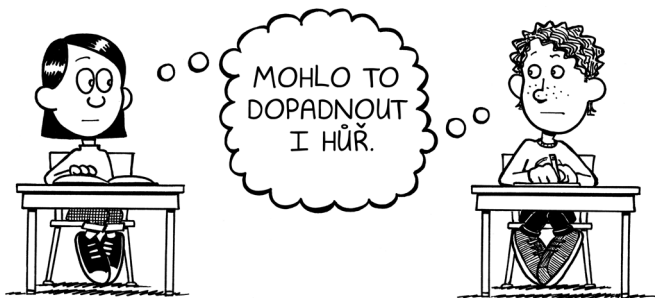
Z toho napětí jsou všichni na nervy. Proč se nic neděje? Paní Godfreyová jenom stojí u tabule a zírá na nás.

Jasně, už chápu. Ona provozuje takový ten oblíbený učitelský kousek: zmlkla a čeká, až třídě dojde, že mají všichni držet klapajznu.

Konečně sáhne do piksly a vytáhne první dva papírky. „Kendra,“ čte nahlas, „a Matthew.“

Mrknu po Kendře a Matthewovi. Vyloženě nadšeně se netváří, ale určitě si oba uvědomují jedno:

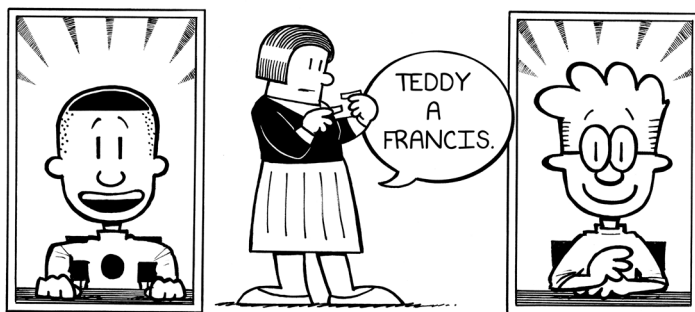
Paní Godfreyová pokračuje...

„Brian a Kelly... Molly a Allison... Jenny a Artur... Kim a Nick... Cindy a Steven...“

Počkat, stop. Zpátečku. Rozuměl jsem dobře?

No paráda. Už teď se od sebe v podstatě neodlepí, a teď spolu budou trávit ještě VÍČ času. Tohle je SKANDÁL!

No tohle! Napřed Jenny a Artur – a teď jsou ve dvojici i Teddy s Francisem? Jen se na ně po-

dívejte. Radujou se, jako kdyby vyhráli výlet do Disneylandu.

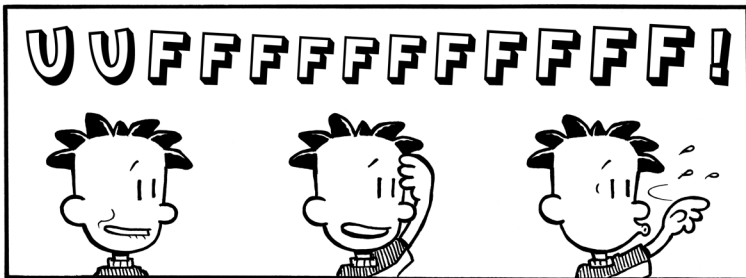
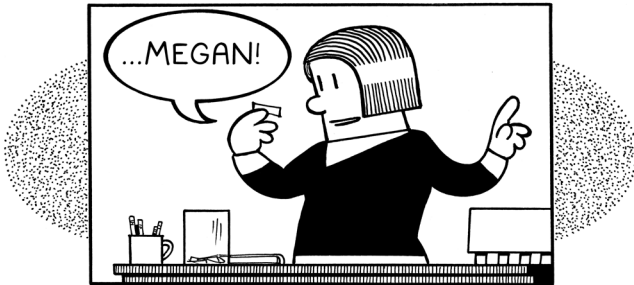
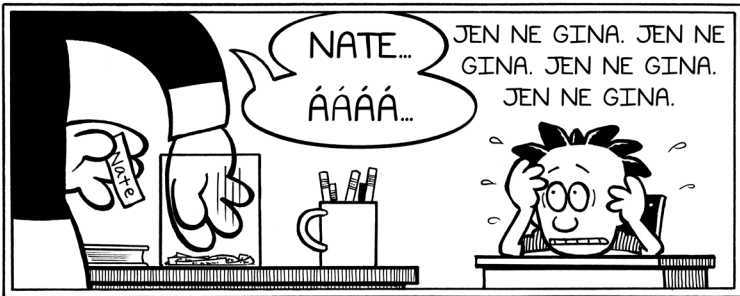
Ale co JÁ? Přelítnu očima po třídě a ujasním si situaci. Paní Godfreyová ještě nevyvolala jenom pár jmen.

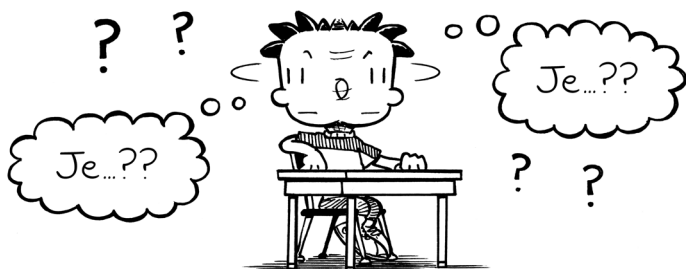
Žaludek se mi obrátí naruby jak rukavice. Gina ještě s nikým není ve dvojici.

Prosim vás ne. **PROSÍM**, ať neskončím s Ginou.
KDOKOLI JINÝ, jen ne ona.

Paní Godfreyová znovu hmátne do piksly.

Taková ÚLEVA! Pracovat s Megan, to půjde. Vyroženě pohoda. Megan je dobrá. Je milá, je chytrá...

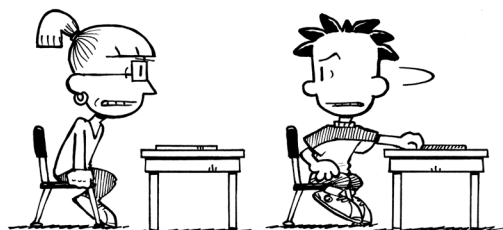
Ona tu není. Kde je Megan? Viděl někdo Megan?

„Počkat,“ zarazí se paní Godfreyová. „Právě jsem si vzpomněla, že Megan budou tento týden trhat mandle. Chvilí potrvá, než se vrátí do školy.“

„Ale já klidně počkám, až se vrátí,“ zakoktám.
„Já klidně –“

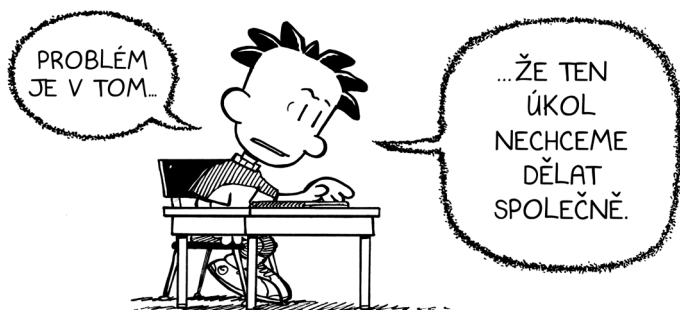
„TICHO, Nate,“ štěkne paní Godfreyová. A než ze sebe vypravím cokoli dalšího, znovu hmatá do piksly. „Budeš spolupracovat s...“

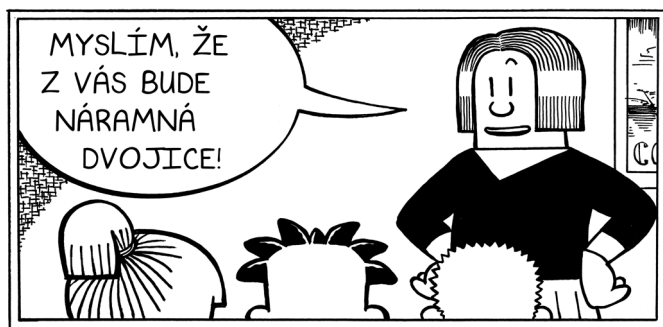
„Máte snad vy dva nějaký PROBLÉM?“ zeptá se paní Godfreyová tónem, který jasně naznačuje, že stížnosti nejsou na místě.

Typická Gina. Řekne přesně to, co chtějí učitelé slyšet. Ale já nedokážu předstírat, že je všechno v pohodě, když to tak není. Paní Godfreyová na mě upírá oči, jako kdyby mi chtěla do čela vypálit díru. Ale zeptala se, jestli mám problém, a já jí taky odpovím.

„Opravdu?“ opáčí jakoby překvapeně. „To ale vůbec nechápu proč!“

Pár děcek se zahihňá. Paní Godfreyová se obrátí a začne něco psát na tabuli. Tím mi dává na vědomí, že náš rozhovor skončil. Není úniku. Oficiálně tvořím dvojici s Ginou.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.